

NATIONAAL GULDEN-SPORENCOMITE, vereniging zonder winstoogmerk, opgericht op 18 december 1963 met het doel door te Kortrijk jaarlijks een grootse Gulden-Sporenherdenking te organiseren een waardige manifestatie te presenteren van volkskracht, cultuur en eensgezindheid in Vlaanderen. De vereniging werd op 16 december 1971 ontbonden.

De oprichtende leden werden voorgedragen door de Economische Raad voor Vlaanderen, de Kultuurraad voor Vlaanderen, de Raad van Beheer van de BRT en het stadsbestuur van Kortrijk. Naderhand werden ook vertegenwoordigers van andere Vlaamse en cultuur- en standenverenigingen lid van het Comité.

Het voorzitterschap werd achtereenvolgens vervuld door de Antwerpse provinciegouverneur R. Declerck (1963-'64), de Westvlaamse provinciegouverneur P. van Outryve d'Ydewalle (1965-'66) en door G. van Gheluwe, secretaris-generaal van de Economische Raad voor Vlaanderen (1966-'71). Het secretariaat was van 1963 tot '65 in handen van H. Sap en van 1966 tot de ontbinding van het Comité in 1971 door B. Dewilde.

De meest luisterrijke herdenking vond plaats in 1966 met een grandioos evocatief massapel dat vijf opvoeringen beleefde op de Grote Markt te Kortrijk. Behalve dat het een terugblik gaf op de licht- en schaduwzijden van Vlaanderens verleden, werd daarin ook de balans van Vlaanderens heden opgemaakt. Het werd gerealiseerd met de meest moderne technische middelen die bij een openluchtvertoning konden worden gebruikt, o.a. stereofonie, licht- en kleurenorgel, projecties op reuzeschermen, innovaties op het gebied van de cho-

reografie, en met meer dan 500 uitvoerenden. Er werden tevens vijf ontmoetingsdagen georganiseerd, nl. voor de Vlaamse Letterkundigen en de Fondsen, de trefdag van het Vlaamse Gezin, met medewerking van de Bond van Grote en van Jonge Gezinnen, de trefdag van de Vlaamse Nijverheid en Arbeid, de trefdag van de Vlaamse Jeugd en op 11 juli zelf de trefdag van de Vlaamse Volksgemeenschap. Gelijkzeitig liepen te Kortrijk ook vier merkwaardige tentoonstellingen, nl. Hedendaagse Vlaamse Juweelkunst, Hedendaagse Vlaamse Schilderkunst, Vlaamse Industriële Vormgeving en een tentoonstelling van en over Oude Vlaamse Kloskant en Damasten.

Niettegenstaande dit veelzijdig programma bleef de opkomst ver beneden de verwachtingen. De belangstelling bleef regionaal. Ook de volgende jaren stelde men vast dat het publiek zich op 11 juli meer en meer bij lokale herdenkingen aansloot en dat een nationale herdenking in volle vakantietijd weinig kans op slagen kreeg. Om deze redenen werd het Comité op 16 december 1971 te Brussel ontbonden.

BERT DEWILDE